

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA KOŃCOWA
A6-0160/2005

26.5.2005

SPRAWOZDANIE

w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej wymiany informacji i współpracy
w zakresie przestępstw terrorystycznych
(15599/2004 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Antoine Duquesne

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by odrzucić lub
wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem
przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w
art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by
odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu oznaczenia zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
ORYGINAŁ EXPOSE DES MOTIFS	22
OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH (WERSJA FRANCUSKA).....	30
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ (WERSJA FRANCUSKA)	37
PROCEDURA	41

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej wymiany informacji i współpracy w zakresie przestępstw terrorystycznych
(15599/2004 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tekst Rady (15599/2004),
 - uwzględniając projekt Komisji dla Rady (COM(2004)0221))¹,
 - uwzględniając art. 34, ust. 2, lit. c) traktatu WE,
 - uwzględniając art. 39, ust. 1 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0007/2004),
 - uwzględniając artykuły 93 i 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Prawnej (A6-0160/2005),
1. zatwierdza po poprawkach tekst Rady;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej projektu, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady, jeśli ta uznałaby za stosowne oddalić się od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli ta uznałaby za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do poddanego konsultacjom tekstu;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Tekst proponowany przez Radę

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1
Punkt uzasadnienia 3 a (nowy)

***Konieczne jest osiągnięcie wysokiego
stopnia zaufania pomiędzy organami***

¹ Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

ścigania Państw Członkowskich a Europolem i Eurojustem, którego brak do tej pory przeszkodził w skutecznej wymianie informacji, włącznie z wywiadowczymi. Niniejsze środki powinny zawierać:

- ustalenie wspólnych norm ochrony danych w ramach trzeciego filaru, pod kierownictwem niezależnego i wspólnego organu nadzorczego,*
- dostarczenie siłom policji podręcznika zawierającego dobre praktyki, wyjaśniającego w prosty i konkretny sposób ich odpowiedzialność i obowiązki w zakresie ochrony danych,*
- ustanowienie minimalnych norm w zakresie prawa karnego i proceduralnego,*
- powierzenie Trybunałowi Sprawiedliwości jurysdykcji ogólnej w ramach trzeciego filaru,*
- zagwarantowanie pełnej kontroli parlamentarnej;*

Poprawka 2
Punkt uzasadnienia 5

5) Cele proponowanego działania nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie działające indywidualnie i dlatego, biorąc pod uwagę zasadę wzajemności, mogą być lepiej osiągnane na poziomie *Wspólnoty, która może podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości*. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza decyzja ramowa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

5) Cele proponowanego działania nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie działające indywidualnie i dlatego, biorąc pod uwagę zasadę wzajemności, mogą być lepiej osiągnane *dzięki ściślejszej współpracy między Państwami Członkowskimi* oraz na poziomie Wspólnoty, która może podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza decyzja ramowa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

Uzasadnienie

70% of the information exchanged through Europol is exchanged on a bilateral basis and this amendment recognises this reality.

Poprawka 3
Punkt uzasadnienia 5 a (nowy)

(5a) Niniejsza decyzja przewiduje mutatis mutandis ten sam poziom ochrony danych, który dyrektywa 95/46/WE przewiduje w ramach pierwszego filaru i ustanawia, na poziomie trzeciego filaru, wspólny organ nadzorczy odpowiedzialny za ochronę danych osobowych, który wypełnia swoje funkcje z zachowaniem pełnej niezależności i który, zważywszy na tę specyfikę, doradza instytucjom europejskim oraz przyczynia się przede wszystkim do jednolitego stosowania zasad krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą decyzją;

Poprawka 4
Punkt uzasadnienia 5 b (nowy)

5b) Państwa Członkowskie są zdecydowane podejmować dalsze kroki w kierunku szybkiej ratyfikacji wszystkich międzynarodowych konwencji i protokołów mających znaczenie dla walki z terroryzmem, w tym protokołów zmieniających Konwencję o Europolu, oraz zobowiązują się do dalszego promowania procesu powszechnej ratyfikacji przez państwa trzecie właściwych instrumentów międzynarodowych służących walce z terroryzmem oraz udzielanie przez te państwa pomocy i wsparcia technicznego w ich wdrażaniu.

Uzasadnienie

The ratification of the protocols amending the Europol Convention is necessary for ensuring a wider Europol mandate and also possibility for the co-operation in the exchange of information with a third country, such as the US. The EU should promote the universal ratification of relevant international agreements by the candidate countries and third countries, which have difficulties in tackling terrorist activities and the provision of aid and technical assistance in their implementation.

Poprawka 5
Artykuł 1a, tytuł (nowy)

Art. 1a

***Wymiana informacji dotyczących
przestępstw terrorystycznych między
służbami policji a innymi służbami
represyjnymi***

Poprawka 6
Artykuł 1a ustęp 1 (nowy)

***1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia
możliwość przekazania wszelkiej istotnej
informacji będącej w posiadaniu jego
służb policji lub innych służb represyjnych
odnośnie przestępstw terrorystycznych,
lub do jakiej mogą mieć one dostęp bez
uciekania się do środków przymusu,
służbom policji lub innym właściwym
służbom represyjnym innych Państw
Członkowskich, zgodnie z niniejszą
decyzją.***

Poprawka 7
Artykuł 1a ustęp 2 (nowy)

***2. Każde Państwo Członkowskie
zapewnia, by warunki przekazywania
informacji służbom policji lub innym
właściwym służbom represyjnym innych
Państw Członkowskich nie były bardziej
rygorystyczne niż te stosowane na szczeblu
krajowym odnośnie przekazywania lub
wniosku o informacje.***

Poprawka 8
Artykuł 1a ustęp 3 (nowy)

***3. Informacje są przekazywane na
wniosek służby policji lub innej właściwej
służby represyjnej, działającej zgodnie z
prawem krajowym w ramach śledztwa***

***dotyczącego przestępstw związanych z
terroryzmem.***

Poprawka 9
Artykuł 2, tytuł

Wymiana informacji dotyczących
przestępstw związanych z terroryzmem

Przekazywanie informacji dotyczących
przestępstw związanych z terroryzmem
Europolowi i Eurojustowi

Poprawka 10
Artykuł 2 ustęp 2

2. Każde Państwo Członkowskie wyznacza krajowego korespondenta Eurojust do spraw terroryzmu, lub właściwą władzę sądową lub inną władzę właściwą, która zgodnie z prawem krajowym będzie miała dostęp do uzyskiwania wszelkich istotnych informacji dotyczących procedur i wyroków w przestępstwach terrorystycznych, która będzie mogła zbierać te informacje i przekazywać je Eurojustowi zgodnie z ***ust. 4a***. Jeżeli tak przewiduje ich system prawny, Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć kilku korespondentów krajowych Eurojustu lub kilka właściwych władz sądowych lub innych właściwych władz.

2. Każde Państwo Członkowskie wyznacza krajowego korespondenta Eurojust do spraw terroryzmu, lub właściwą władzę sądową lub inną władzę właściwą, która zgodnie z prawem krajowym będzie miała dostęp do uzyskiwania wszelkich istotnych informacji dotyczących procedur i wyroków w przestępstwach terrorystycznych, która będzie mogła zbierać te informacje i przekazywać je Eurojustowi zgodnie z ***ust. 5***. Jeżeli tak przewiduje ich system prawny, Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć kilku korespondentów krajowych Eurojustu lub kilka właściwych władz sądowych lub innych właściwych władz.

Poprawka 11
Artykuł 2 ustęp 3

3. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne w celu zapewnienia, że przynajmniej informacje wymienione w ***ust. 4a*** dotyczące ścigania i wyroków karnych w przestępstwach terrorystycznych, które dotyczą lub mogą dotyczyć dwóch lub więcej Państw Członkowskich i są zbierane przez właściwą władzę, były przekazywane do:

3. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne w celu zapewnienia, że przynajmniej informacje wymienione w ***ust. 5*** dotyczące ścigania i wyroków karnych w przestępstwach terrorystycznych, które dotyczą lub mogą dotyczyć dwóch lub więcej Państw Członkowskich i są zbierane przez właściwą władzę, były przekazywane do:

Poprawka 12
Artykuł 2 ustęp 4 litera d a) (nowy)

d a) informacje o wyrokach w przestępstwach terrorystycznych i o szczególnych okolicznościach, które się odnoszą do tych przestępstw; jeżeli wyroki sądu pierwszej instancji są zmienione przez sąd apelacyjny, wezwane Państwo Członkowskie przekazuje bezzwłocznie zmienione dane wzywającemu Państwu Członkowskiemu;

Uzasadnienie

Une condamnation ne devient définitive que lorsque les délais de recours fixés par le droit national ont expiré. Cette période, qui varie en fonction des systèmes juridiques nationaux et de l'encombrement du rôle des juridictions, peut parfois être assez longue. L'efficacité, qui doit prévaloir en matière de lutte contre le terrorisme, impose que les informations sur les condamnations pour infractions terroristes puissent être transmises dès que le jugement initial est rendu, sans attendre l'épuisement de toutes les voies de recours, un délai trop long risquant de rendre ces informations inopérantes. Ces informations ne sont au demeurant pas confidentielles puisque les jugements de condamnation en matière pénale sont en principe publics (article 6, 1 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales).

Poprawka 13
Artykuł 2 ustęp 4 litera d b) (nowy)

d b) nałożone kary jak również istotne informacje dotyczące ich wykonania;

Poprawka 14
Artykuł 2 ustęp 4 litera d c) (nowy)

d c) utrata praw w związku ze skazaniem;

Poprawka 15
Artykuł 2 ustęp 4 litera d d) (nowy)

d d) przeszłość sądowa;

Uzasadnienie

Il est primordial que tant Europol qu'Eurojust aient également accès aux informations concernant les peines, exécutions, déchéances et antécédents judiciaires des personnes ou groupes faisant l'objet d'une enquête pénale. La communication de ces données, dont il convient de rappeler avec force qu'elle doit trouver aussi rapidement que possible sa concrétisation ultime dans la mise en place d'un registre européen des condamnations pénales et des déchéances, revêt en effet une importance fondamentale tant pour la lutte contre le terrorisme que pour la lutte contre toutes les formes de grande criminalité et apparaît comme rigoureusement indispensable au bon fonctionnement des services répressifs nationaux, d'Europol et d'Eurojust. C'est pour ce motif qu'il est nécessaire, dans l'attente de la mise en œuvre du casier judiciaire européen, de ranger explicitement ces informations parmi les informations qui doivent être communiquées à Europol et à Eurojust.

Poprawka 16

Artykuł 2 ustęp 4a litera c)

c) informacje o ***ostatecznych*** wyrokach w przestępstwach terrorystycznych i o szczególnych okolicznościach, które się odnoszą do tych przestępstw;

c) informacje o wyrokach w przestępstwach terrorystycznych i o szczególnych okolicznościach, które się odnoszą do tych przestępstw; ***jeżeli wyroki sądu pierwszej instancji są zmienione przez sąd apelacyjny, wezwane Państwo Członkowskie przekazuje bezzwłocznie zmienione dane wzywającemu Państwu Członkowskiemu ;***

Poprawka 17

Artykuł 2 ustęp 4a litera c a) (nowy)

c a) nałożone kary jak również istotne informacje dotyczące ich wykonania;

Poprawka 18

Artykuł 2 ustęp 4a litera c b) (nowy)

c b) utrata praw w związku ze skazaniem;

Poprawka 19

Artykuł 2 ustęp 4a litera c c) (nowy)

c c) przeszłość sądowa;

Uzasadnienie

Il est primordial que tant Europol qu'Eurojust aient également accès aux informations concernant les peines, exécutions, déchéances et antécédents judiciaires des personnes ou groupes faisant l'objet d'une enquête pénale. La communication de ces données, dont il convient de rappeler avec force qu'elle doit trouver aussi rapidement que possible sa concrétisation ultime dans la mise en place d'un registre européen des condamnations pénales et des déchéances, revêt en effet une importance fondamentale tant pour la lutte contre le terrorisme que pour la lutte contre toutes les formes de grande criminalité et apparaît comme rigoureusement indispensable au bon fonctionnement des services répressifs nationaux, d'Europol et d'Eurojust. C'est pour ce motif qu'il est nécessaire, dans l'attente de la mise en œuvre du casier judiciaire européen, de ranger explicitement ces informations parmi les informations qui doivent être communiquées à Europol et à Eurojust.

Poprawka 20
Artykuł 2a (nowy)

Artykuł 2a

Weryfikacja i usuwanie informacji na temat przestępstw terrorystycznych

1. Europol i Eurojust przeprowadzają co trzy lata weryfikację danych przekazanych zgodnie z art. 2, aby sprawdzić, czy są aktualne.

2. Europol i Eurojust usuwają po upływie trzech lat dane przekazane zgodnie z art. 2, o ile nie są one związane z prowadzonymi dochodzeniami.

3. Okres, o którym mowa w ust. 2, może zostać przedłużony w drodze wyjątku. Europol i Eurojust dopilnują, aby posiadać odpowiednią procedurę analizy takich wyjątków.

Uzasadnienie

Europol et Eurojust doivent être tenus de vérifier régulièrement les bases de données disponibles et d'effacer les données qui ne sont plus en rapport avec des enquêtes en cours. C'est déjà la pratique appliquée par Europol.

Poprawka 21
Artykuł 3a (nowy)

Artykuł 3a

Kompetencje Trybunału Sprawiedliwości

Każde Państwo Członkowskie akceptuje właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, który jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym o ważności i wykładni niniejszej decyzji zgodnie z art. 35 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

**Poprawka 22
Artykuł 4**

Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby ***wnioski ze strony innego Państwa Członkowskiego w sprawie wzajemnej pomocy prawnej oraz uznawania i wykonywania wyroków sądowych, w związku z przestępstwami terrorystycznymi, były rozstrzygane jako sprawy niecierpiące zwłoki i traktowane w sposób priorytetowy.***

Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby ***wszelkie istotne informacje zawarte w dokumencie, aktach, informacjach, przedmiotach lub innych elementach dowodowych, zajęte lub skonfiskowane w trakcie dochodzenia w sprawach karnych lub postępowania karnego, w związku z przestępstwami terrorystycznymi mogły być niezwłocznie udostępniane lub niezwłocznie przekazane władzom innych zainteresowanych Państw Członkowskich, zgodnie z prawem krajowym i odpowiednimi międzynarodowymi instrumentami prawnymi, w przypadku gdy takie informacje zostaną uznane za niezbędne do wszczęcia śledztwa w tych Państwach Członkowskich, gdy są prowadzone lub mogą zostać wszczęte dochodzenia lub gdy śledztwo w związku z przestępstwami terrorystycznymi jest w toku.***

Poprawka 23
Artykuł 4 ustęp 1a (nowy)

Jeżeli element informacji nie może być przekazany natychmiast, właściwa władza niezwłocznie podaje termin w jakim może go przekazać, termin ten nie powinien przekraczać 12 godzin lub, w przypadku elementu informacji wymagającego formalności lub wcześniejszych kontaktów z innymi władzami, 48 godzin w sprawach niecierpiących zwłoki i 10 dni roboczych w innych przypadkach.

Poprawka 24
Artykuł 4 ustęp 1 b (nowy)

Terminy określone w ust. 1a biegną od momentu otrzymania wniosku o informacje przez właściwą władzę wezwanego Państwa Członkowskiego.

Uzasadnienie

L'efficacité de la proposition à l'examen dépend intimement des délais dans lesquels les informations requises sont échangées. En matière de lutte contre la grande criminalité, et plus encore dans le cadre de la lutte contre le terrorisme, la rapidité est fondamentale : une information transmise trop tard devient souvent une information inopérante. Il convient donc de fixer des délais serrés, mais réalistes, pour la transmission des infractions. A cet égard, il est utile de faire une distinction entre les informations immédiatement disponibles dans le chef des services de police ou autres services compétents, pour la transmission desquelles un délai maximum de douze heures paraît suffisant, et les informations dont l'obtention nécessite soit l'accomplissement de formalités administratives ou autres, soit des contacts préalables avec d'autres services ou autorités (par exemple des informations qui doivent être extraites du casier judiciaire), pour la transmission desquelles un délai de quarante-huit heures, dans les cas d'urgence, et de dix jours ouvrables, dans les autres cas, paraît adéquat.

Poprawka 25
Artykuł 4a (nowy)

Artykuł 4a

Spontaniczna wymiana informacji

Bez uszczerbku dla stosowania art. 2 i 3, służby policji lub inne właściwe organy ścigania, bez potrzeby uprzedniego wniosku, przekazują informacje służbom policji lub innym właściwym organom ścigania innych Państw Członkowskich, których to dotyczy, jeżeli faktyczne powody pozwalają sądzić, że owe informacje mogłyby przyczynić się do zapobiegania lub wykrycia przestępstw lub działalności przestępczej stanowiącej przestępstwo terrorystyczne, lub prowadzenia śledztwa w tej sprawie.

Przekazywanie informacji w ramach akapitu pierwszego jest ograniczone do elementów uznanych za istotne lub niezbędne dla zapewnienia skutecznego wykrywania i zapobiegania przestępstwom lub działalności przestępczej w danej sprawie, lub skutecznego dochodzenia w danej dziedzinie.

Poważne powody faktyczne skłaniające do spontanicznej wymiany informacji zgodnie z akapitem pierwszym są wskazywane i wyraźnie uzasadniane przez odpowiednie służby policji lub inne właściwe organy ścigania.

Poprawka 26
Artykuł 4b (nowy)

Artykuł 4b

Odmowa przekazania informacji

Właściwe służby mogą odmówić przekazania informacji wyłącznie wtedy, gdy udowodnią, że istnieją faktyczne powody by sądzić:

- a) że przekazanie tych informacji stanowiłoby naruszenie bardzo ważnych interesów wezwanego Państwa Członkowskiego w dziedzinie bezpieczeństwa;**
- b) że przekazanie tych informacji mogłoby zaszkodzić przebiegowi toczącego się dochodzenia;**
- c) że wymagane informacje są wyraźnie niewspółmierne lub bezpodstawne w stosunku do celu, dla którego są wymagane.**

Poprawka 27
Artykuł 4c (nowy)

Artykuł 4c

Zasady gromadzenia i przetwarzania danych

1. Informacje i dane wywiadowcze, w tym dane osobowe, wymieniane lub przekazywane w ramach niniejszej dyrektywy muszą:

- a) być dokładne, adekwatne i trafne w odniesieniu do celów, dla jakich są gromadzone, a następnie przetwarzane;**
 - b) być gromadzone i przetwarzane wyłącznie w celu umożliwienia wykonywania czynności prawnych.**
- Dane dotyczące elementów życia**

prywatnego, a także dane dotyczące osób niepodjęzanych mogą być gromadzone wyłącznie w razie bezwzględnej konieczności.

2. Integralność i poufność danych przekazywanych w ramach niniejszej decyzji są gwarantowane na wszelkich etapach wymiany i przetwarzania tych danych.

Źródła informacji podlegają ochronie.

Poprawka 28
Artykuł 4d (nowy)

Artykuł 4d

Prawo dostępu do danych przez zainteresowane osoby

Osoba, której dotyczą gromadzone dane musi:

- a) zostać poinformowana o istnieniu danych jej dotyczących, z wyjątkiem przypadków zaistnienia wyjątkowych przeszkód;*
- b) posiadać nieodpłatne prawo dostępu do danych, które jej dotyczą i prawo skorygowania nieprawidłowych danych, z wyjątkiem przypadków, gdy dostęp taki może naruszać bezpieczeństwo, porządek publiczny lub prawa i wolności osób trzecich, albo też może utrudniać prowadzone dochodzenia;*
- c) w przypadku nadużyć w używaniu danych, o których mowa w niniejszym artykule, nieodpłatnie posiadać prawo do sprzeciwu pozwalające mu przywrócić praworządność i, w razie potrzeby, uzyskać odszkodowanie w przypadku nieprzestrzegania zasad wymienionych w*

niniejszym artykule.

Poprawka 29
Artykuł 4e (nowy)

Artykuł 4e

***Wspólny organ kontroli odpowiedzialny
za ochronę danych osobowych***

***1. Ustanawia się wspólny organ kontrolny
odpowiedzialny za ochronę danych
osobowych, zwany dalej „organem”.***

***Organ ma charakter konsultacyjny i jest
niezależny.***

***2. Organ składa się z przedstawiciela
organu lub organów kontrolnych
wyznaczonych przez każde Państwo
Członkowskie, z przedstawiciela organu
lub organów utworzonych dla instytucji,
europejskiego kontrolera ochrony danych
i jednostek wspólnotowych, a także
przedstawiciela Komisji.***

***Każdy członek organu jest wyznaczany
przez instytucję, organ lub organy, które
reprezentuje. Jeżeli Państwo
Członkowskie wyznaczy kilka organów
kontrolnych, wyznaczają one wspólnego
przedstawiciela. Taki sam system stosuje
się w odniesieniu do organów
utworzonych dla instytucji i jednostek
wspólnotowych.***

***3. Organ podejmuje decyzje zwykłą
większością głosów przedstawicieli
organów kontroli.***

***4. Organ wybiera przewodniczącego.
Mandat przewodniczącego wynosi dwa
lata i jest odnawialny.***

5. Organ jest wspomagany przez

*sekretariat wspólnych organów kontroli
odpowiedzialnych za ochronę danych,
ustanowiony decyzją Rady z dnia 17
października 2000 r.*

*Sekretariat zostanie umieszczony przy
Komisji w jak najkrótszym terminie.*

Poprawka 30
Artykuł 4f (nowy)

Artykuł 4f

***Misja wspólnego organu kontroli
odpowiedzialnego za ochronę danych
osobowych***

1. Misja organu obejmuje:

- a) analizę wszelkich kwestii związanych z
wykonaniem przepisów krajowych
przyjętych w zastosowaniu niniejszej
decyzji;***
- b) wydawanie opinii dla Komisji na temat
poziomu ochrony w Unii Europejskiej;***
- c) doradztwo w zakresie wszystkich
projektów zmian niniejszej decyzji,
wszystkich projektów dodatkowych lub
specjalnych działań, które należy podjąć,
aby chronić prawa i wolności osób
fizycznych w zakresie przetwarzania
danych osobowych oraz wszelkich innych
projektów prawodawstwa europejskiego
mającego wpływ na wspomniane prawa i
wolności;***
- d) wydawanie opinii na temat kodeksów
postępowania opracowanych na poziomie
europejskim.***

***2. Jeżeli organ stwierdzi, że między
ustawodawstwem a praktykami Państw
Członkowskich zaistnieją rozbieżności,***

które mogą naruszać równowagę ochrony osób w zakresie przetwarzania danych osobowych w Unii Europejskiej, powiadomi o tym fakcie Komisję.

3. Organ może wydawać opinie z własnej inicjatywy na temat ochrony osób w zakresie przetwarzania danych osobowych w ramach trzeciego filaru.

4. Opinie i zalecenia organu są przekazywane Komisji.

5. W ramach wykonywania swojej misji organ posiada prerogatywy do przeprowadzania dochodzeń i rzeczywiste prerogatywy w zakresie interwencji umożliwiające mu między innymi, w określonym przypadku, podejmować wszelkie niezbędne działania w celu skorygowania, czasowego lub definitywnego zakazania przetwarzania lub usunięcia zgromadzonych danych, jeżeli gromadzenie odbyło się z naruszeniem przepisów art. 9a i 9b.

6. Każdy może zwrócić się do organu z wnioskiem dotyczącym ochrony praw i wolności w zakresie przetwarzania danych osobowych.

Zainteresowana osoba jest powiadamiana o czynnościach podjętych w związku z jej wnioskiem.

7. Komisja powiadamia organ o dalszym postępowaniu w związku z jego opiniami i zaleceniami. W tym celu sporządza sprawozdanie, które jest również przekazywane do Parlamentu Europejskiego i Rady. Sprawozdanie podlega publikacji.

8. Organ sporządza sprawozdanie roczne ze stanu ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych w ramach trzeciego filaru i przekazuje go Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Sprawozdanie podlega publikacji.

Poprawka 31
Artykuł 5a (nowy)

Art. 5a

Sprawozdania Europolu i Eurojustu

***Europol i Eurojust będą przygotowywać
roczne sprawozdania i przedstawiać je
Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.***

Uzasadnienie

Taking into account the complexity of terrorist-linked offences, there is a necessity to create a closer linkage between Europol, Eurojust and the EU policy-making level. Reporting back to the Council and the European Parliament is a way to ensure more effective EU counter-terrorist policies as well as a parliamentary control of the bodies

EXPOSE DES MOTIFS

1. Introduction

Au lendemain des tragiques événements du 11 septembre 2001 aux Etats-Unis, la lutte contre le terrorisme est devenue l'une des priorités de l'Union européenne. Mais les attentats qui ont frappé durement le Royaume d'Espagne le 11 mars 2004 ont démontré que la menace d'actes terroristes sur le sol européen ou contre des intérêts européens est toujours bien présente.

Le drame espagnol a malheureusement illustré le fait que la méthode de travail qui a été celle de l'Union européenne depuis 2001, basée fondamentalement sur une logique empirique, a aujourd'hui atteint ses limites. Cela signifie qu'il est urgent de changer d'approche. L'Union européenne doit maintenant travailler de manière proactive, et non plus de manière simplement réactive. Elle doit également adopter une démarche plus systématique et veiller en permanence à la cohérence des législations qu'elle élabore. Cela implique notamment que l'on agisse dans le cadre d'une réelle ligne politique, basée sur des concepts clairs.

Dans cette perspective, l'on peut mettre en avant trois lignes de force, qui doivent guider la réflexion et l'action du Conseil et de la Commission.

En premier lieu, il convient de se donner les moyens et la capacité d'identifier avec précision chacune des cibles que l'on entend combattre. En effet, le terrorisme n'est pas une réalité monolithique : il existe différents types de terrorisme. Si l'on veut pouvoir les combattre de manière appropriée, il faut bien les distinguer et les connaître.

En second lieu, l'efficacité de la riposte implique une approche moderne et réaliste du phénomène terroriste, c'est-à-dire une approche qui prenne en compte les liens très étroits qui existent très souvent entre les diverses organisations terroristes, mais aussi entre le terrorisme et la grande criminalité organisée.

En troisième lieu, l'objectif de cohérence impose que l'on évite la multiplication des instruments juridiques de lutte contre le terrorisme et que l'on tende au contraire à l'uniformisation et à la simplification des normes existantes.

La profusion, en la matière, est en effet source de confusion et d'inefficacité. On sait par exemple que l'interconnexion et la multiplicité des instruments disponibles au niveau européen rendent les choses très complexes pour les policiers qui, sur le terrain, procèdent concrètement à l'échange d'informations.

Dans cette perspective, une évaluation systématique des politiques menées et des résultats engrangés permettrait de mettre en lumière les carences et les mauvais fonctionnements, mais aussi de cerner les mesures qui se sont avérées efficaces.

L'analyse du travail effectué par Europol et Eurojust depuis leur création constitue assurément, à cet égard, un bon point de départ. On sait en effet que leur fonctionnement actuel n'est pas totalement satisfaisant. Le Conseil européen des 4 et 5 novembre 2004 a d'ailleurs souligné clairement la nécessité de ce travail d'analyse et a voulu marquer son souci

de voir renforcé le recours à Eurojust et Europol, en chargeant le coordinateur de la lutte contre le terrorisme de l'Union – dont on soulignera par ailleurs que le rôle et les pouvoirs exacts devraient être précisés – de favoriser toute avancée en la matière et en appelant les Etats membres à veiller à coopérer pleinement avec Europol et Eurojust.

Enfin, une meilleure association des acteurs de terrain à la définition de la stratégie d'action permettra certainement de mieux calibrer les mesures qui doivent être prises à l'avenir. Ainsi, la bonne compréhension des besoins et la prise en compte des attentes des services de police est indispensable pour obtenir une bonne collaboration entre ceux-ci, notamment dans le cadre d'Europol. L'expérience démontre en effet que, trop souvent, si les services de police nationaux n'alimentent pas Europol comme ils le devraient, c'est parce qu'ils n'aperçoivent pas la plus-value que cela pourrait représenter dans l'accomplissement de leur tâche.

Il est donc indispensable, face à ce sentiment, d'apporter des réponses concrètes et convaincantes. Dans cette perspective, il serait certainement utile d'envisager l'adoption, au départ des grands principes qui régissent l'échange d'informations (principes de finalité, de proportionnalité, bientôt de disponibilité) mais aussi compte tenu des besoins des services de police sur le terrain, d'un code ou d'un manuel des bonnes pratiques à l'usage des policiers, leur expliquant de manière très simple et très concrète le cadre dans lequel ils doivent agir, notamment en termes de protection des données.

2. La proposition de décision du Conseil et le projet de décision-cadre du Royaume de Suède

a) Rappel de la portée des textes à l'examen

L'initiative de la Commission part de l'idée que la persistance de la menace terroriste impose que l'on recherche plus d'efficacité. La lutte contre le terrorisme requiert donc d'une part que les Etats membres transmettent systématiquement à Europol et/ou à Eurojust les renseignements sur toutes les personnes liées à des activités terroristes, quelle qu'en soit la forme, et d'autre part que les Etats membres s'échangent entre eux les informations dans ce domaine, « *conformément à leur droit interne ou aux instruments juridiques pertinents* ».

Le projet du Royaume de Suède part quant à lui du constat selon lequel la lutte contre la criminalité est très souvent appréhendée d'une manière verticale, les mesures étant prises uniquement en fonction du type de délit, sans considération du fait qu'il ressortit ou non à la criminalité organisée. Cette approche peut aboutir à une situation où des champs de compétences différents, des mandats différents dans le cadre de la coopération, des législations ou procédures nationales différentes finissent par constituer de réels obstacles pour la collecte et l'échange d'informations au niveau de l'Union.

Le Royaume de Suède veut donc privilégier une approche horizontale, et mettre l'accent sur la lutte contre la criminalité en tant que telle, en accordant moins d'importance aux compétences spécifiques des services nationaux luttant contre la criminalité. L'objectif poursuivi est de créer un cadre juridique commun et simplifié pour l'échange d'informations, applicable à tous les services nationaux ayant une fonction répressive. Dans ce système, les compétences attribuées en vertu de la législation nationale à un service pour dépister et prévenir la criminalité et pour enquêter doivent être reconnues par les autres Etats membres, et ce service

doit pouvoir demander et obtenir des informations et des renseignements auprès des autres États membres, sans devoir se conformer à d'autres exigences formelles que celles établies par la décision-cadre. Ce cadre juridique commun, il convient de le souligner, ne vise que l'échange d'informations en matière policière : il ne concerne donc nullement la coopération en matière judiciaire.

b) Complémentarité entre les propositions de la Commission et du gouvernement suédois

Sur le plan technique, le texte de la Commission privilégie la centralisation de l'information vers Europol et Eurojust, tandis que la proposition du Royaume de Suède fait l'impasse sur cette centralisation, mais veut accroître de manière significative la rapidité des échanges d'informations.

Le texte de la Commission présente très certainement l'avantage d'élargir le champ d'application des échanges d'informations à toutes les infractions terroristes au sens de la décision-cadre 2002/475/JAI, sans que ceux-ci ne soient limités à la liste des personnes et entités figurant à l'annexe de la position commune 2001/931/PESC. Il est cependant permis de se demander si ce texte apporte une autre plus-value. En effet, le mécanisme que la Commission veut instaurer reproduit, dans les grandes lignes, des obligations qui existent déjà par ailleurs, particulièrement dans le cadre de la Convention Europol et de la Décision du Conseil instituant Eurojust.

Ainsi, l'article 4 de la Convention Europol impose déjà aux États membres de désigner, au sein de leurs services de police, une unité nationale qui servira d'organe de liaison entre les services nationaux et Europol. Cette unité nationale doit avoir accès à toutes les « *données nationales appropriées* », qu'elle doit tenir à jour en vue, notamment, de les transmettre à Europol. Les « *données nationales appropriées* » visées à l'article 4 recouvrent bien les infractions terroristes visées par la proposition de la Commission, puisqu'Europol est expressément chargée, en vertu de l'article 2 de la Convention, de traiter « *des infractions commises ou susceptibles d'être commises dans le cadre d'activités de terrorisme portant atteinte à la vie, à l'intégrité physique, à la liberté des personnes ainsi qu'aux biens* ».

Dans le même ordre d'idées, la Décision du Conseil instituant Eurojust prévoit déjà, dans son article 12, que chaque État membre peut mettre en place ou désigner un ou plusieurs correspondants nationaux Eurojust, en indiquant que « *cette mise en place ou cette désignation est hautement prioritaire en matière de terrorisme* ». Tout comme la proposition de la Commission, les articles 9 et 12 du Statut Eurojust renvoient au droit national pour ce qui concerne la définition de la nature et de l'étendue des pouvoirs judiciaires confiés à ses membres nationaux sur le territoire national.

A priori, la proposition du Royaume de Suède paraît présenter un intérêt certain par rapport aux systèmes développés dans la Convention Europol, le statut Eurojust et l'initiative de la Commission, dans la mesure où, en prévoyant un contact direct entre services spécialisés sans conditions supplémentaires par rapport à celles qui existent dans la sphère interne pour les contacts entre autorités répressives, elle permet de gommer un certain nombre de difficultés tenant à l'organisation judiciaire propre à chaque État membre. L'information peut donc circuler plus rapidement, ce qui est bien évidemment capital dans la lutte contre toute criminalité.

On pourrait sans doute s'interroger également sur la plus-value que représente le texte suédois, dans la mesure où la Convention d'application de l'accord de Schengen prévoit déjà un mécanisme de coopération policière reposant, globalement, sur les mêmes idées.

L'article 39 de la Convention impose en effet aux Parties contractantes de s'engager « à ce que leurs services de police s'accordent, dans le respect de la législation nationale et dans les limites de leurs compétences, l'assistance aux fins de la prévention et de la recherche de faits punissables ». L'article 46 permet pour sa part à chaque Partie contractante, dans des cas particuliers et dans le respect de sa législation nationale, de communiquer à une autre Partie concernée, sans y être invitée, « des informations qui peuvent être importantes pour celle-ci aux fins de l'assistance pour la répression d'infractions futures, de la prévention d'infractions ou de la prévention de menaces pour l'ordre et la sécurité publics ».

Cependant, l'examen des textes fait apparaître des différences non dénuées d'importance. Ainsi, l'article 39 limite la coopération entre services de police aux cas où « le droit national ne réserve pas la demande <d'information> aux autorités judiciaires », restriction qui n'apparaît pas dans le texte suédois, lequel se contente d'énoncer, en son article 4, que « les Etats membres veillent à ce que les informations ou les renseignements que les services répressifs détiennent ou auxquels ils peuvent avoir accès sans recourir à des mesures coercitives puissent être transmis aux services répressifs compétents des autres Etats membres ».

L'article 46 alinéa 2, quant à lui, impose, en cas de communication d'initiative à une Partie concernée, que les informations soient échangées « par l'intermédiaire d'une instance centrale à désigner ». L'échange direct d'informations, c'est-à-dire l'échange de service à service, qui est de principe dans le système proposé par le Royaume de Suède, n'est ici autorisé qu'à titre strictement exceptionnel, « dans des cas particulièrement urgents » et à la condition d'en aviser l'instance centrale dans les meilleurs délais.

Le régime des articles 39 et 46 de la Convention Schengen ne permet donc pas la même souplesse que le texte suédois dans la communication des données et surtout laisse subsister le risque d'obstacles liés au système juridique interne des Parties contractantes : ainsi, même en cas d'urgence, la communication directe ne sera pas possible s'il existe des « dispositions nationales contraires ».

La proposition du Royaume de Suède paraît donc bien apporter une plus value réelle par rapport au droit existant. On soulignera également un autre avantage du système proposé, qui est de fixer un délai de principe (en l'espèce douze heures) pour la transmission de l'information demandée. La longueur excessive de la procédure constitue en effet l'un des obstacles auxquels on se heurte en pratique, notamment dans le cadre d'Europol.

Enfin, à supposer même que l'apport du texte suédois ne soit pas jugé suffisamment significatif par rapport au système des articles 39 et 46 de la Convention d'application de l'accord de Schengen, on soulignera qu'il présente à tout le moins l'avantage d'étendre le principe de la coopération entre services répressifs aux 25 Etats membres, qui ne sont pas tous Parties contractantes à l'accord de Schengen.

Eu égard aux considérations qui précèdent et à l'importance de l'enjeu, il apparaît utile de s'engager dans la voie d'un cumul des avantages offerts par chacun des deux systèmes, présentés respectivement par la Commission et le Royaume de Suède. En effet, une politique de communication d'informations efficace entre Etats membres requiert à la fois la possibilité d'un échange bilatéral rapide d'informations entre services spécialisés, sans que cet échange ne risque d'être paralysé par des problèmes tenant aux particularités de l'organisation judiciaire interne des Etats membres, et la possibilité d'assurer de manière systématique la transmission des informations les plus significatives vers Europol et/ou Eurojust.

On notera par ailleurs que l'approche cumulative ici proposée s'inscrit dans les perspectives tracées par le Conseil européen des 4 et 5 novembre 2004, qui a expressément indiqué sa préoccupation de voir l'échange d'informations dans le contexte de la lutte contre le terrorisme s'inscrire, à partir du 1er janvier 2008, dans le cadre du principe de disponibilité, selon lequel, à l'intérieur de l'Union, tout agent des services répressifs d'un Etat membre qui a besoin de certaines informations dans l'exercice de ses fonctions peut les obtenir d'un autre Etat membre, les services répressifs de l'autre Etat membre détenant ces informations devant les mettre à sa disposition aux fins indiquées et en tenant compte des exigences des enquêtes en cours dans cet autre Etat.

Le Conseil européen a d'ailleurs invité la Commission à soumettre, pour la fin 2005 au plus tard, des propositions en vue de la mise en oeuvre du principe de disponibilité. C'est là l'occasion d'entamer l'indispensable travail d'uniformisation des normes existantes.

c) Obligation de transmission d'informations

Le texte de la proposition suédoise prévoit explicitement les motifs pour lesquels un service répressif est autorisé à refuser de communiquer des informations. Le texte de la Commission, en revanche, ne prévoit rien à cet égard.

A défaut de créer dans les textes une obligation de transmission des informations vers Europol, il serait certainement adéquat, si l'on veut garantir une efficacité suffisante au système d'échange d'informations mis en place, de prévoir, à l'instar de la proposition du Royaume de Suède, un dispositif mettant l'accent sur l'obligation pour les Etats membres de motiver tout refus de communiquer des informations.

d) Distinction entre l'information et le renseignement

Les textes proposés tant par la Commission que par le Royaume de Suède, tels qu'ils sont rédigés et argumentés, se limitent expressément à la transmission d'informations policières et judiciaires, c'est-à-dire d'informations existantes. On ne peut cependant pas, en la matière, faire l'économie d'une réflexion sur la question de la recherche d'informations, c'est-à-dire de l'activité des services de renseignement (« intelligence »). En effet, la collecte et l'échange de renseignements sont tout à fait fondamentaux en matière de lutte contre le terrorisme : l'information, consécutive à des procédures judiciaires ou des enquêtes policières, vient bien souvent trop tard.

Au-delà de l'échange d'informations policières, il convient donc d'insister sur l'impérieuse nécessité de développer également des instruments qui permettront de faciliter la transmission

des renseignements (« intelligence »), notamment dans le cadre de la mise en place d'un « early warning system ».

e) Protection des données personnelles

Il existe, dans l'état actuel de notre droit positif, une multiplicité de dispositions susceptibles d'être appliquées en matière de protection des données, en particulier la Convention du Conseil de l'Europe pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel du 28 janvier 1981, qui constitue en quelque sorte le régime de base minimum. On notera également un ensemble de dispositions relatives à cette matière dans la Convention Europol ou, pour les Etats membres liés par l'accord de Schengen, les dispositions relatives à la protection des données dans la Convention Schengen.

Le texte de la proposition de décision du Conseil ne prévoit aucune mesure spécifique en la matière. Le texte présenté par le Gouvernement suédois, pour sa part, invite principalement les Etats à « *prendre les mesures nécessaires pour que les règles et normes établies en matière de protection des données... soient appliquées à la procédure d'échange d'informations* ».

L'objectif général de cohérence impose que l'attention de la Commission soit tout particulièrement attirée sur la nécessité de prendre une initiative en vue d'harmoniser les règles existantes en matière de protection des données individuelles.

3. Le Registre européen des condamnations pénales

Tant dans sa communication que dans l'exposé des motifs de la proposition de décision du Conseil, la Commission fait référence à l'utilité de mettre en place un registre des condamnations pénales et des déchéances au niveau européen (c'est-à-dire le casier judiciaire européen). Cependant, elle annonce simplement à cet égard qu'elle « *poursuivra son analyse et recherchera les solutions les plus adaptées avant de présenter une proposition en vue de la création d'un tel registre* » et qu'elle organisera à cette fin un débat avec les Etats membres dès 2004. Elle n'a pas repris cette thématique parmi les quatre communications sur la lutte contre le terrorisme qu'elle a publiées le 20 octobre 2004 ; le Conseil européen des 4 et 5 novembre 2004 ne l'a pas davantage abordée.

Chacun sait, et l'actualité ne manque jamais de le rappeler, l'importance fondamentale que revêt un casier judiciaire européen, tant pour la lutte contre le terrorisme que pour la lutte contre toutes les formes de grande criminalité. Force est malheureusement de constater que les avancées concrètes en la matière demeurent extrêmement timides, même s'il y a tout lieu de se réjouir du fait qu'un accord politique vienne d'intervenir au sein du Coreper sur un projet de texte destiné à faciliter les échanges d'informations entre casiers judiciaires, texte à propos duquel la Présidence luxembourgeoise vient d'ailleurs, à l'occasion du Conseil Justice – affaires intérieures du 25 février 2005, d'exhorter les Etats membres à lever leurs réserves parlementaires pour qu'il puisse être rapidement adopté.

Il est en tout état de cause indispensable que la Commission accorde à la réalisation de cet objectif une réelle priorité, et l'encadre dans un calendrier précis et serré. Au-delà de son

intérêt stratégique évident, on notera également que les citoyens de l'Union attendent légitimement cette mesure.

4. Transparence en matière de comptes bancaires et de personnes morales

La communication de la Commission précise que l'élaboration d'instruments juridiques permettant l'enregistrement, au niveau des Etats membres, des comptes bancaires afin d'identifier les titulaires desdits comptes bancaires, en parallèle avec le développement de mesures visant à améliorer la transparence des personnes morales, est indispensable pour contrer l'infiltration des groupes criminels et des organisations terroristes. La Commission a réitéré cette préoccupation dans sa communication du 20 octobre 2004 sur la lutte contre le financement du terrorisme. La Commission suggère dans ce cadre que l'on donne aux services de renseignement financier le libre accès aux bases de données des banques. Les informations resteraient cryptées, sauf lorsqu'elles concernent une personne ou un groupe de personnes suspectés d'entretenir des liens avec une mouvance terroriste.

Outre les importantes questions que soulèvent ces propositions en termes de protection des données à caractère personnel, il convient de noter que, de même qu'en ce qui concerne la problématique du casier judiciaire européen, ni les modalités précises, ni le calendrier d'opérations ne sont encore fixés. Il convient ici également que la Commission accorde une réelle priorité à ce dossier et qu'elle fixe des échéances précises.

1.4.2005

OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH DLA

Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie wymiany informacji i współpracy w zakresie przestępstw związanych z terroryzmem
(COM(2004)0221 - 15599/2004 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS))

Sprawozdawca: István Szent-Iványi

KRÓTKIE UZASADNIENIE

Depuis les événements du 11 septembre 2001, la dimension de sécurité ainsi que les règles et les normes civiles et internationales en matière de droits de l'homme ont connu, en Europe et dans le reste du monde, des changements alarmants et d'une grande ampleur. Si la lutte contre le terrorisme a servi de contexte à ces changements, les mesures prises n'ont, pour la plupart, que peu réussi à combattre le terrorisme de façon efficace et à renforcer la sécurité des populations (voir les attentats terroristes de Madrid) et visent davantage à redéfinir les droits et les normes, en augmentant les contrôles et les restrictions.

Le rapporteur salue le projet de décision du Conseil qui constitue, selon lui, un pas décisif en direction d'une meilleure coordination des efforts entre les autorités de l'UE, Europol et Eurojust, et les autorités nationales compétentes des États membres, dans la lutte contre le terrorisme. Il observe, cependant, que ce projet de décision n'est qu'une des nombreuses mesures législatives nécessaires pour rendre possible une coopération ample et efficace. Il estime également qu'il est important de souligner la nécessité de trouver un équilibre entre la lutte contre le terrorisme et le respect des droits de l'homme, et il considère qu'à cet égard, cette proposition législative doit contenir une clause sur la protection des données dans l'échange et l'utilisation d'informations.

Aussi les amendements présentés par le rapporteur soutiennent-ils la position du Parlement, laquelle maintient que l'échange d'informations concernant les infractions terroristes dans les États membres de l'UE doit s'effectuer dans le cadre d'une coopération continue et efficace au sein des institutions de l'UE, entre l'UE et les États membres, les pays candidats et les futurs États membres ainsi qu'entre l'UE et les États-Unis, et être conforme aux normes internationales de protection des données.

POPRAWKI

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Tekst proponowany przez Komisję¹

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1 Punkt uzasadnienia 5

5) Cele proponowanego działania nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie działające indywidualnie i dlatego, biorąc pod uwagę zasadę wzajemności, mogą być lepiej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, która **może** podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza decyzja ramowa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

5) Cele proponowanego działania nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie działające indywidualnie i dlatego, biorąc pod uwagę zasadę wzajemności, mogą być lepiej osiągnięte **dzięki ściślejszej współpracy między Państwami Członkowskimi** oraz na poziomie Wspólnoty, która może podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza decyzja ramowa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

Uzasadnienie

70% of the information exchanged through Europol is exchanged on a bilateral basis and this amendment recognises this reality.

Poprawka 2 Punkt uzasadnienia 5 a (nowy)

5a) Państwa Członkowskie są zdecydowane podejmować dalsze kroki w kierunku szybkiej ratyfikacji wszystkich międzynarodowych konwencji i protokołów mających znaczenie dla walki z terroryzmem, w tym protokołów zmieniających Konwencję o Europolu, oraz zobowiązują się do dalszego promowania procesu powszechnej ratyfikacji przez państwa trzecie właściwych instrumentów międzynarodowych służących walce z

¹ Dotychczas niepublikowane w Dz.U.

terroryzmem oraz udzielanie przez te państwa pomocy i wsparcia technicznego w ich wdrażaniu.

Uzasadnienie

The ratification of the protocols amending the Europol Convention is necessary for ensuring a wider Europol mandate and also possibility for the co-operation in the exchange of information with a third country, such as the US. The EU should promote the universal ratification of relevant international agreements by the candidate countries and third countries, which have difficulties in tackling terrorist activities and the provision of aid and technical assistance in their implementation.

Poprawka 3 Artykuł 2 ustęp 6

6. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, że wszelkie istotne informacje zawarte w dokumentach, aktach, na nośnikach informacji, przedmiotach bądź innych środkach dowodowych, przejętych lub skonfiskowanych w trakcie dochodzenia lub postępowania karnego, i związane z przestępstwami terrorystycznymi, mogą zostać niezwłocznie udostępnione władzom innych zainteresowanych Państw Członkowskich zgodnie z prawem krajowym oraz właściwymi instrumentami prawa międzynarodowego wszędzie tam, gdzie jest lub może być prowadzone dochodzenie w związku z przestępstwami terrorystycznymi bądź też przestępstwa te są przedmiotem postępowania karnego.

6. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, że wszelkie istotne informacje zawarte w dokumentach, aktach, na nośnikach informacji, przedmiotach bądź innych środkach dowodowych, przejętych lub skonfiskowanych w czasie dochodzenia lub postępowania karnego, i związane z przestępstwami terrorystycznymi, mogą zostać niezwłocznie udostępnione władzom innych zainteresowanych Państw Członkowskich zgodnie z prawem krajowym oraz właściwymi instrumentami prawa międzynarodowego wszędzie tam, gdzie jest lub może być prowadzone dochodzenie w związku z przestępstwami terrorystycznymi bądź też przestępstwa te są przedmiotem postępowania karnego;
Państwa Członkowskie otrzymujące takie informacje podejmują się ich ochrony zgodnie ze standardami poufności, jakie obowiązują w kraju pochodzenia i niezwłocznego powiadamiania kraju pochodzenia o posiadanych przez siebie odnośnych informacjach.

Uzasadnienie

There needs to be confidence that information will be treated with appropriate security and that the passage of information is not just in one direction.

Poprawka 4
Artykuł 4 a (nowy)

Art. 4a

Prawa człowieka i podstawowe wolności

Państwa Członkowskie zapewniają, by dostarczanie i wymiana informacji wymaganych zgodnie z niniejszą decyzją oraz ich dalsze wykorzystywanie pozostawało w zgodzie z zasadami ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, w tym również ustanowionymi standardami i zasadami ochrony danych i ochrony osób fizycznych przed niewłaściwym wykorzystywaniem danych.

Poprawka 5
Artykuł 5 a (nowy)

Art. 5a

Sprawozdania Europolu i Eurojustu

Europol i Eurojust będą przygotowywać roczne sprawozdania i przedstawiać je Radzie i Parlamentowi Europejskiemu.

Uzasadnienie

Taking into account the complexity of terrorist-linked offences, there is a necessity to create a closer linkage between Europol, Eurojust and the EU policy-making level. Reporting back to the Council and the European Parliament is a way to ensure more effective EU counter-terrorist policies as well as a parliamentary control of the bodies

Poprawka 6
Artykuł 5 b (nowy)

Art. 5b

Sudium wykonalności

Komisja przeprowadza studium wykonalności dotyczące gotowości i zdolności krajów kandydujących do zaangażowania się w wymianę informacji w zakresie przestępstw terrorystycznych i podejmuje odpowiednie kroki, by ułatwić im uczestnictwo w tym systemie.

The feasibility and possible ways of including Bulgaria, Croatia, Romania and Turkey in the exchange of information related to terrorist offences should be examined in order to widen the scope of cooperation and prepare the candidate States for their tasks as Member States.

The study should also extend its geographical scope in order to cover the readiness and capabilities of the European neighbouring countries to co-operate in this information process.

PROCEDURA

Tytuł	Projekt decyzji Rady w sprawie wymiany informacji i współpracy w zakresie przestępstw związanych z terroryzmem
Numer procedury	COM(2004)0221 - 15599/2004 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS)
Komisja przedmiotowo właściwa	LIBE
Komisja opiniodawcza	AFET
Data ogłoszenia na posiedzeniu	15.9.2004
Ścisła współpraca	Nie
Sprawozdawca	István Szent-Iványi
Data powołania	13.9.2004
Rozpatrzenie w Komisji	15.3.2005 29.3.2005
Data zatwierdzenia	30.3.2005
Wynik głosowania końcowego	za: 49 przeciw: 4 wstrzymujących się: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Vittorio Emanuele Agnoletto, Angelika Beer, André Brie, Philip Claeyss, Simon Coveney, Ryszard Czarnecki, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Camiel Eurlings, Alfred Gomolka, Klaus

	Hänsch, Richard Howitt, Toomas Hendrik Ilves, Bogdan Klich, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Pierre Moscovici, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, Bernd Posselt, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Emil Saryusz-Wolski, Gitte Seeberg, Marek Maciej Siwiec, Konrad Szymański, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Luis Yanez-Barnuevo García, Josef Zieleniec
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Laima Liucija Andrikienė, Carlos Carnero González, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Hélène Flautre, Kinga Gál, Jaromír Kohlíček, Pasqualina Napoletano, Doris Pack, Athanasios Pafilis, Rihards Pīks, Aloyzas Sakalas, Anders Samuelsen, Inger Segelström, Csaba Sándor Tabajdi
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Christofer Fjellner, Bronisław Geremek

9.3.2005

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ DLA

Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie wymiany informacji i współpracy w dziedzinie walki z terroryzmem
(COM(2004)0221 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Antonio López-Istúriz White

KRÓTKIE UZASADNIENIE

La lutte contre le terrorisme doit être un objectif prioritaire de l'Union européenne qui, sans ménager ses efforts, doit disposer des mécanismes nécessaires pour sauvegarder nos biens les plus précieux, à savoir la vie et la liberté de nos concitoyens.

Les tragiques attentats du 11 septembre ont révélé la nécessité de faire de la lutte contre le terrorisme l'objectif premier de l'Union européenne. Malheureusement, le 11 mars 2004, un épisode sanglant a ébranlé l'Espagne. La terreur a de nouveau frappé avec une cruauté aveugle, mais cette fois-ci sur le sol européen, dans un pays qui essuie depuis des décennies les attaques de misérables et impitoyables assassins.

Le 11 mars, l'histoire de l'Espagne a changé et, avec elle, celle de l'Union européenne. Le terrorisme a frappé notre projet commun, notre système de cohabitation pacifique, de démocratie et de liberté. En fait, il a affecté la vie même des citoyens européens.

La question des moyens de lutte contre le terrorisme a dû être envisagée sous un nouvel angle. Le terrorisme ne devait pas être considéré comme une réalité monolithique. Par conséquent, même s'ils sont tous condamnables, il existe différents types de terrorisme en fonction des moyens mis en œuvre, des stratégies appliquées, de leurs auteurs ou groupes d'auteurs et des terribles conséquences de leurs attaques. Il faut donc que nous sachions identifier précisément chacun des objectifs que nous souhaitons combattre et établir des mécanismes appropriés pour lutter contre chacun d'eux, contre chaque type de terrorisme.

Toutefois, cette lutte ne doit pas reposer exclusivement sur des mécanismes de réaction. Il va sans dire que la meilleure manière de lutter contre les différents types de terrorisme consiste à les prévenir.

L'échange bilatéral et rapide d'informations entre les services spécialisés des États membres et la possibilité d'assurer systématiquement la transmission des informations les plus importantes à Europol et/ou Eurojust constituent des mesures clés pour prévenir les attaques terroristes. Cependant, pour être efficace, l'échange d'informations requiert davantage de confiance entre les services de police des différents États membres et l'adoption de critères d'interprétation communs afin de garantir qu'Europol et les États membres interprètent les données de la même manière.

En ce qui concerne la création d'un registre européen des condamnations, il est surprenant que le Conseil n'y fasse pas référence. Nous pensons devoir être plus ambitieux que la Commission et ne pas nous limiter à conseiller la création d'un registre des condamnations et des déchéances au niveau européen. Si nous voulons vraiment prévenir le terrorisme, nous ne pouvons nous contenter d'espérer la création d'un registre de ce type, mais nous devons insister auprès de la Commission et du Conseil pour qu'ils axent leurs efforts sur la création effective et immédiate de ce registre, d'autant que sa finalité nous permettrait d'atteindre plus facilement nos objectifs, à savoir vaincre le terrorisme, sauvegarder l'espace commun de liberté, de sécurité et de justice, protéger la liberté, la démocratie et, surtout, la vie de nos concitoyens.

Rien ne doit entraver la protection efficace de la liberté et le droit à la vie. Aucun obstacle ne doit retarder la réalisation de notre objectif commun, quels que soient les efforts que les 25 États membres devront déployer pour le surmonter.

Par conséquent, nous estimons que la proposition de décision du Conseil est opportune, car elle apportera une contribution positive à la réalisation de l'objectif prioritaire consistant à prévenir, combattre et éradiquer le terrorisme. Toutefois, nous recommandons que le Conseil présente les initiatives nécessaires afin de créer le registre européen des condamnations.

CONCLUSION

La commission des affaires juridiques invite la commission des libertés civiles, de la justice et des affaires intérieures, compétente au fond, à approuver la proposition de décision.

PROCEDURA

Tytuł	Propozycja decyzji Rady w sprawie wymiany informacji i współpracy w dziedzinie walki z terroryzmem
Numer procedury	COM(2004)0221 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS)
Komisja przedmiotowo właściwa	LIBE
Komisja opiniodawcza Data ogłoszenia na sesji plenarnej	JURI 15.9.2004
Ścisła współpraca	
Sprawozdawca Data powołania	Antonio López-Istúriz White 24.11.2004
Rozpatrzenie w komisji	19.1.2005 2.2.2005 7.3.2005
Data zatwierdzenia poprawek	7.3.2005
Wynik głosowania końcowego	za: 23 przeciw: 1 wstrzymało się: 1
Posłowie obecni podczas końcowego głosowania	Maria Berger, Bert Doorn, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Klaus-Heiner Lehne, Marcin Libicki, Alain Lipietz, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Viktória Mohácsi, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Daniel Stroz, Theresa Villiers, Diana Wallis, Nicola Zingaretti, Jaroslav Zvěřina
Zastępcy obecni podczas końcowego głosowania	Alexander Nuno Alvaro, Jean-Paul Gauzès, Luis de Grandes Pascual, Adeline Hazan, Barbara Kudrycka, Kurt Lechner, Evelin Lichtenberger, Arlene McCarthy, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, József Szájer
Zastępcy (art. 178 ust.2) obecni podczas końcowego głosowania	Harald Ettl

PROCEDURA

Tytuł	Projekt decyzji Rady dotyczącej wymiany informacji i współpracy w zakresie przestępstw terrorystycznych			
Odsyłacze	COM(2004)0221- 15599/2004 – C6-0007/2004 – 2004/0069(CNS))			
Podstawa prawna	art. 39 ust. 1 Traktatu WE			
Podstawa przepisowa	art. 93 i art. 51			
Data konsultacji z Parlamentem Europejskim	22.4.2004			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	LIBE 15.09.2004			
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	AFET 15.9.2004	JURI 15.9.2004		
Opinia niewydana Data wydania decyzji				
Ścisła współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu				
Sprawozdawca(y) Data powołania	Antoine Duquesne 27.7.2004			
Sprawozdawca(y) zastąpiony/zastąpieni				
Procedura uproszczona Data wydania decyzji				
Zastrzeżenia do podstawy prawnej Data wydania opinii JURI				
Zmiana wysokości środków finansowych Data wydania opinii BUDG				
Konsultacja z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym Data wydania decyzji na posiedzeniu	0.0.0000			
Konsultacja z Komitetem Regionów Data wydania decyzji na posiedzeniu	0.0.0000			
Rozpatrzenie w komisji	27.4.2004	5.10.2004	31.3.2005	24.5.2005
Data zatwierdzenia	24.5.2005			
Wynik głosowania końcowego	za: 40 przeciw: 0 wstrzymujących się: 4			
Posłowie obecni podczas końcowego głosowania	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Mario Borghezio, Mihael Brejc, Maria Carlshamre, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, Carlos Coelho, Fausto Correia, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Rosa Díez González, Antoine Duquesne, Elly de Groen-Kouwenhoven, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Sarah Ludford, Edith Mastenbroek, Jaime Mayor Oreja, Claude Moraes, Martine Roure, Amalia Sartori, Inger Segelström, Ioannis Varvitsiotis, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka			

Zastępcy obecni podczas końcowego głosowania	Frederika Brepoels, Ignasi Guardans Cambó, Luis Francisco Herrero-Tejedor, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Mary Lou McDonald, Antonio Masip Hidalgo, Javier Moreno Sánchez, Bill Newton Dunn, Herbert Reul, Marie-Line Reynaud, Agnes Schierhuber,
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas końcowego głosowania	Antonio López-Istúriz White
Data złożenia - A6	26.05.2005 A6-0160/2005
Uwagi	...